

22 August 2016

ครั้งแรกที่เจอเจ้าจะเอ

ผมเป็นเด็กใหม่ในทีมพี่แดง

ผมขอพี่แดงเข้ามาช่วยเรื่องการทำสารคดีอนุรักษ์วาฬไทยเพราะรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ Concept ของการตั้งใจทำหน้าที่เพื่อสิ่งมีชีวิตอื่นโดยไม่หวังผลตอบแทนฟังดูมีค่าดี และผมก็เป็นแฟนคลับงานกำกับภาพของพี่แดงมานานแล้ว

ผมไม่ได้มีความรักในวาฬเหมือนกับพี่แดงและพี่พีในทีม จริงๆแล้วผมไม่ใช่คนที่มีความเป็นนักอนุรักษ์สูง เคยพยายามปกป้องลิงแสมที่โดนไล่ที่อยู่ แต่พอรู้ว่าสู้ไม่ได้และทำคนเดียว ก็ยอมแพ้ไป ป่าเล็กลงนั้นก็เลยไม่มีลิงอยู่ตอนนี้

ผมรู้สึกประทับใจตั้งแต่ครั้งแรกที่ว่านี่เป็นปีที่เจ็ดแล้วที่พี่พีในทีมกับพี่แดงพยายามเรียนรู้และอนุรักษ์วาฬไทย เพราะหนึ่ง วาฬบรูด้า (ออกเสียงให้ถูกคือ คือ บรู-เดส - <http://uk.whales.org/species-guide/brydes-whale>) เป็น specie ของวาฬที่มีข้อมูลน้อยที่สุด! (Giant of the Sea, หนังสือเกี่ยวกับปลาวาฬทุกสายพันธุ์มีข้อมูลเกี่ยวกับวาฬบรูด้าเพียงหนึ่งหน้า! ปล. แอบเข้าไปอ่านฟรีที่ Kinokuniya) สอง การทำงานในเชิงอนุรักษ์แบบไม่ได้ตั้งและไม่โปรโมทตัวเองอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งที่ยาก ผมทำเรื่องปกป้องลิงแสมที่อยู่แค่เขตเทียนทะเล พื้นที่ป่าเล็กลงประมาณสองคูณสองไร่ และก็เลิกทำไปอย่างรู้สึกแยเพราะว่าไม่เห็นว่ามีอะไรคืบหน้าเลย ทั้งๆที่นั่นกินเวลาแค่ 9 เดือน เลยลองจินตนาการว่าเจ็ดปีของความพยายามในเรื่องที่มีข้อมูลน้อย ว้าว ต้องผ่านอะไรบ้าง

ประเด็นคือ ผมมาเข้ามาช่วยเพราะความตั้งใจของพี่เขา ไม่ได้รู้สึกผูกพันกับวาฬแต่อย่างใด

วันที่ 22 เดือนสิงหา ปี 2559 คือวันแรกที่ผมเจอวาฬระยะประชิด ท่ามกลางความวุ่นวายเล็กๆของคนที่อยู่บนเรือ มีลูกน้องพี่แดงที่กำลังถ่ายภาพเก็บข้อมูล มีพี่แดงที่กำลังเฟรมภาพและยิ้มให้วาฬ เหมือนเป็นคนสนิท พูดออกมาดังๆทานองว่า “เป็นไง คิดถึงจัง ไม่ได้เจอกันนานเลย”

และผมที่ปรับกล้องไม่ถูกเพราะตกใจว่ามันตัวใหญ่ขนาดนี้เลยเหวอะพอยโกสๆ คิดอะไรไม่ออก ตกใจ

อย่างแรกที่ตามตัวเองเลยคือ ทำไมวาฬต้องตัวใหญ่ขนาดนี้ เป็นไปได้ไหมที่คอนเสิร์ตของการตีสนับวาฬโดย นาย ธรรมชาติ นามสกุล วิวัฒนาการ จะคล้ายๆกับช้าง อูรอดโดยใช้ขนาดที่ใหญ่เป็นเครื่องมือในการป้องกันตัว สิ่งใดคงไม่ค่อยยากอยู่กับช้างเพราะกว่าจะล้มได้คงเหนื่อย เลยทำให้ไม่มีศัตรูโดยตรง และทำไมตัวใหญ่ขนาดนี้ถึงกินปลาตัวเล็กๆ คือ ไม่มีฟันด้วยซ้ำ มีแต่ซี่กรงเยาะๆ หรือเพราะว่าถ้ากินสัตว์ใหญ่อื่นมันอาจเกิดการต่อสู้ และการต่อสู้ทำให้เกิดอันตราย

กลิ่นที่เขาหายใจออกมาเป็นกลิ่นที่ไม่ค่อยน่าดม คล้ายๆปลาหมัก โชคดีที่สัตว์ทะเลไม่ต้องใช้กลิ่นในการจับกัน ไม่งั้นคงมีโฆษณา้าหอมเอามูช “ปลาวาฬได้คู่เพราะน้ำหอม” ไปใช้กันเยาะ

พี่แดงบอกว่าวาฬที่เราเจอชื่อเจ้าจะเอ จากที่อ่านในหนังสือ ตัวที่รู้แน่ๆว่าเป็นตัวเมียจะมีชื่อหน้าว่า “แม่” และตัวที่ น่าจะเป็นผู้ชายและไม่ค่อยชัวร์ว่าเพศอะไรจะมีชื่อหน้าว่า “เจ้า”

เพราะนั่นจะเน้นยังเป็นวาฬที่เพศไม่แน่ชัดอยู่ในความรู้ของผม จากที่เคยดูวิดีโอที่พี่แดงถ่ายมาทั้งหมด ผมรู้ว่าเจ้าจะเอเนี่ยแหละคือตัวที่ Character จัดที่สุด เพราะในวิดีโอมันจับๆปลาในฝูงเป็นห้าหกที่ติดกัน เหมือนเด็กทะเลาะที่ย้ำกินย้ำทำ แต่วันนี้ที่เจอผมไม่เห็นพฤติกรรมทะเลาะอันนั้น ผมเจอเจ้าจะเอตอนง่วงนอนแทน

หลังกินมือเข้าเสร็จ เค้าก็ลอยตัวช้าๆ ว่ายน้ำช้าๆ หายใจช้าๆ คนบิตซีก็ยกบนเตียง และว่ายน้ำหนีไปนานๆ ที่
เค้าอาจจะราคาถูกราก็เป็นได้ ตอนนั้นเองที่ความรู้สึกแรกที่มีให้ปลาวาฬเกิดขึ้น หลังจากที่เรตามเขาอย่างห่างๆ
แอบถ่ายภาพเขาไป เขาก็ว่ายน้ำหนีเราไปเป็นพักๆ ผมก็สามารถเชื่อมโยงความ กอแงของเขากับตัวเองตอนเด็กๆ ได้

มันฟังดูแย่มาก แต่จริงๆ ผมรู้สึกดีกับเขาที่เขาเป็นสิ่งที่ชีวิตที่ต้องการพื้นที่ส่วนตัว ฮ่าๆ
ผมรู้สึกว่ามันน่าจะเป็นอารมณ์ไม่พอใจเล็กๆ ผสมความซีเกียจของเขาที่ถูกแสดงออกมา
ไม่น่าจะใช้ความกลัวเหมือนเวลาเราวิ่งเข้าไปสนกพิราบ เพราะการขยับตัวของเขามันไม่รวดเร็ว และไม่กระซก
เขาลอยพักผ่อนดูป๋อง ช้าๆ และว่ายน้ำอย่างช้าๆ เพื่อจะไปลอยดูป๋องที่อื่นแทน

ผมว่านี่คือความน่ารัก ที่เขาชอบความสงบ และความเป็นส่วนตัวครับ จังหวะอย่างนี้ที่ผมชอบ
และทำให้ผมอยากออกเรืออีก เพราะอยากรู้จักพวกเขาเพิ่ม

